

Omsorg

Ibland går tankarna på oväntade utflykter, man förstår inte riktigt hur.

Satt på en brygga och ordet omsorg dök upp någonstans ifrån. Tänkte på mänsklig omsorg och gudomlig omsorg.

Vilken skillnad gör det i allt som möter oss i livet att veta att det finns någon som har omsorg om oss? Någon som frågar hur vi har det.

Vilken skillnad gör det i allt som möter mig i livet att veta att det finns Någon som har omsorg om just mig? Någon som håller hela mitt liv i sin hand, även om det inte alltid känns så.

På bryggan hade ett litet dun fastnat. Vitt, tunt, mjukt, känsligt för vinden. Där satt dunet på den gamla väderbitna brädan med många skavanker. Kanske säger det något om vad sann

omsorg är. Inte något överbeskyddande som klistrar sig fast och vill ta över, utan något mjukt, känsligt och lindrande.

En sträv, sprucken och sliten gammal bräda. Ett fluffigt litet dun.

Dun har stor värmeisolerande förmåga. Är det inte så med omsorg också, värmer den inte frusna hjärtan och själar?

Att få uppleva mänsklig omsorg är en rikedom.

Att få visa omsorg är en rikedom.

Ibland känns kanske omsorgen från andra väldigt frånvarande. Kanske är den omsorg som ges allt annat än mjuk och värmande.

Man kan då prova tanken att det finns Någon bortom alla mänskliga brister och tillkortakommanden, Någon som är själva omsorgens urkälla.

Någon som vill vara som ett värmande dun som smeker kinden.

1 Pet. 5:7: *Och kasta alla era bekymmer på Honom, för han har omsorg om er.*